

מ"ת 56632/09/14 - מדינת ישראל נגד אמיר בוהדנה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 56632-09-14 מדינת ישראל נ' בוהדנה(עציר)

בפני	כב' השופט אביטל חן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אמיר בוהדנה (עציר)

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, בכך שביום 18/9/14 בשעה 09:00, במקום עבודתו של המשיב, בסופר מרקט בבית שמש, בעקבות ויכוח בינו לבין המתלונן, נטל המשיב חפץ חד לידו ודקר את המתלונן בידו הימנית.

המשיב נטל סכין וצעד לעבר המתלונן, וכאשר אחת העובדות במקום ניסתה למנוע את המשך תנועתו לעבר המתלונן, נשרטה העובדת מן הסכין שאותה החזיק המשיב, סמוך לשורש כף ידה השמאלית.

לאחר מכן אחז המשיב בחפץ, השליכו לעבר המתלונן, יצא אל מחוץ לעמדת התבלינים בה שהה לכיוונו של המתלונן ונעצר על ידי אחר שזהותו אינה ידועה.

כתוצאה ממעשים אלו, איבד המתלונן את הכרתו ונגרם לו פצע דקירה בידו הימנית שהצריך תפירה, חבישה ומעקב רפואי.

הצדדים מסכימים לקיומן של ראיות לכאורה והמחלוקת מתמקדת בשאלת האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר .

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיש תסקיר ממנו עולה כי המשיב, בן 25 שנה, נשוי ואב לילד בן שנה. טרם מעצרו התגורר המשיב עם הוריו, אחיו ואחיותיו בבית שמש, ומזה שנתיים הינו עובד בסופרמרקט.

המשיב מוכר לשירות המבחן משנים קודמות בהן הופנה לשירות בעקבות עבירות פליליות שביצע. שירות המבחן מציין בתסקיר את התרשמותו מן המשיב בהליכי מעצר קודמים, לפיה המשיב הינו אדם בעל דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים, ורמת מסוכנות גבוהה, ולפיכך נמנע מלהורות על שחרורו ממעצר.

בעבר, נידון המשיב ל-18 חודשי מאסר ולדבריו, שולב בכלא בטיפול קבוצתי לשליטה בכעסים וחש כי נתרם מכך.

שירות המבחן נפגש עם המשיב בבית המעצר והתרשם כי למשיב קושי בהבעה מילולית של מחשבותיו ורגשותיו וכי הינו בעל קווי אופי מופנמים. המשיב נוטה לאבד גבולות ולפעול באגרסיביות בעת מצבי לחץ ואיום. עוד התרשם השירות כי המשיב זקוק לגבולות חיצוניים כגורם ממתן להתנהגותו.

מנגד, מציין שירות המבחן כי המשיב ער למצבו ולמניעי התנהגותו הבעייתית, ומוסיף כי מדובר אדם מסור לעבודתו, כאשר העבודה מהווה עבורו אמצעי למימוש שאיפותיו הנורמטיביות ולתפקוד תקין בשגרת חייו.

שירות המבחן מציין בתסקירו כי שוחח עם המתלונן, אדם בן 49 שנה שעובד עם המשיב באותו סופרמרקט. הנ"ל מסר כי התפרצותו של המשיב באה על רקע התגרויותיו במשיב, אשר נעשו כמעשה קונדס וכי לא צפה שהמשיב יגיב באלימות. כן מסר המתלונן כי הוא עצמו מטופל פסיכיאטרית על רקע חרדות מהן סובל.

המתלונן שלל קיומו של קונפליקט סכסוך מתמשך עם המשיב ומסר כי בדרך כלל יחסיהם תקינים. כן מסר כי אינו חושש מן המשיב. להתרשמות שירות המבחן, המתלונן חש אשמה על מעצרו של המשיב ולפיכך נטה לטשטש בדבריו את נסיבות האירוע וחומרת התנהגותו האלימה של המשיב.

באשר לרמת הסיכון מציין שירות המבחן כי המשיב בעל עבר פלילי, בעיקר בתחום עבירות אלימות ובעברו נענש בחומרה, דבר אשר לא מנע ממנו מלשוב ולנהוג באלימות. למשיב נטייה לפעול באופן אגרסיבי ואימפולסיבי במצבי לחץ ונטייה לחציית גבולות.

כן מציין השירות כי בשל קושי של המשיב לבטא את מצוקותיו באופן מילולי עלול הוא לפעול באופן אלים כביטוי לרגשותיו.

מנגד מציין השירות כי המשיב מבטא שאיפות נורמטיביות. מאז שחרורו מתקופת המאסר האחרונה, תפקודו תקין ויציב, והוא מגלה יכולת מסוימת להיתרם מטיפול ומקשר עם גורמי הטיפול.

בנסיבות הענין, מעריך שירות המבחן כי **קיימת רמת סיכון בינונית-גבוהה להישנות עבירות אלימות בעתיד**. לצד זה, בהעדר קונפליקט קודם בינו לבין המתלונן, הסיכון לפגיעה נוספת במתלונן אינו גבוה.

לאור העובדה שהמשיב ער למניעי התנהגותו וביטא צורך בטיפול בהתנהגותו האלימה, ממליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב למעצר בית ומציע את הוריו של המשיב ואת אחותו כגורמים מפקחים, לאחר שהתרשם כי אלו מבינים את משמעות הפיקוח וכי יוכלו להציב למשיב גבולות, אם יפר את התנאים.

בנוסף, לאור התרשמות השירות כי מקום העבודה של המשיב מהווה עבורו מסגרת מייצבת בשגרת חייו, בה הוא מבטא תפקוד תקין ונורמטיבי, ולאחר ששוחח שירות המבחן עם מעסיקו של המשיב, ממליץ שירות המבחן לאפשר חזרתו של המשיב לעבודה, ככל שתוצע הצעה המתיישבת עם רמת הסיכון הנשקפת ממנו.

דין

לאחר בחינת טענות, הצדדים באתי לכלל מסקנה כי מסוכנותו המצטברת של המשיב, הינה ברמה אשר לא תאויין על ידי חלופת מעצר.

האירוע המיוחס למשיב בכתב האישום הינו חמור, ויש בו לבדו ללמד על מסוכנותו של המשיב, אשר תקף את המתלונן, אדם מבוגר בן 49 שנה, חברו לעבודה, בשל ויכוח שהתגלע בין השניים. עובדות כתב האישום מתארות איבוד שליטה ותקיפה ללא רחם, אשר הובילו לאיבוד הכרה של הנאשם ולפציעתו באופן שהצריך תפירה, וכל זאת בגין אירוע פעוט.

הלכה היא כי עבירות של דקירה בסכין מקימות עילת מעצר, וכי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר. בענין זה נפסק בבבש"פ 5379/06 הנוק מלסה נ' מדינת ישראל:

"תופעת הסכינאות פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים וכבר פסקנו פעם אחר פעם כי אף שככלל יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו, מי שיש כנגדו ראיות לכאורה על מעשה דקירה כגון זה שבפנינו אין מקום לשחרורו לחלופת מעצר בשל מסוכנותו אלא אם התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת."

וכן נאמר בבבש"פ 6954/05 חגאג' נגד מדינת ישראל:

החומרה היתרה שמעשי אלימות אכזריים כגון אלה, שהעברייין מבצע אותם במו ידיו תוך שימוש בסכין מחייבת את בתי המשפט להקשות את ליבם ולדחות נימוקים הנשקלים לזכותו

של הנאשם בעבירות אחרות. בהעדר נסיבות יוצאות דופן, המצדיקות התחשבות מיוחדת במצבם של הנאשמים, דינם של עוברי עבירה כאלה להיעצר עד תום ההליכים... מי שנוטל בידיו סכין ונועץ בגופו של הזולת הוא מסוכן אפילו הוא עול ימים, ויש להגן על הציבור מפניו."

עברו של המשיב עבירות פליליות במספר לא מבוטל, בהן עבירות אלימות רבות. למשיב הרשעה מיום 1/7/12 בגין עבירת איומים ועבירה של היזק לרכוש במזיד אותן ביצע ביום 10/3/11, הרשעה נוספת מיום 21/9/11 בגין תקיפה סתם, פציעה וחבלה כשעברין מזויין. בנוסף קיימות הרשעות מיום 6/6/11 בגין החזקת סכין, עבירת גניבה משנת 2006, והרשעה משנת 2008 בגין סיכון אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה בקלות ראש.

המשיב ריצה מאסר לתקופות לא מבוטלות (6 ו-18 חודשים) וכגדו עומדים 2 מאסרים מותנים להפעלה בעבירות אלימות, האחד ל-9 חודשים, והשני ל-5 חודשים. גם מאסרים מותנים אלו לא הביאו להרתעתו של המשיב.

שירות המבחן מצוין כי בשל קשיים שונים מהם סובל המשיב, מדובר באדם בעל נטיה אימפולסיבית, כמעט בלתי נשלטת, לפתור קשיים ותסכולים באמצעות אלימות. נראה כי המשיב לא עבר הליך טיפולי ראוי, ורמת הסיכון הנשקפת ממנו, אותה העריך שירות המבחן כבינונית-גבוהה אף היא מקימה ספק ביכולתה של חלופת מעצר לאיין את מסוכנותו.

בבש"פ 3442/98 **מדינת ישראל נ' אייל מלכא**, נאמרו הדברים הבאים:

"כידוע, חומרת העבירה כשהיא לעצמה, אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, וגם כאשר קיימת חזקת מסוכנות, העולה מנסיבות המקרה, עדיין חייב בית המשפט לשקול אם חלופת מעצר עשויה להשיג את מטרת המעצר. במקרים רבים אין בידי הנאשם דרך להוכיח בראיות חיצוניות כי הוא לא ינצל את חלופת המעצר באופן שיסכן את בטחון הציבור, או ישבש את הליכי המשפט, או יפגע בדרך אחרת במטרות המעצר. לפיכך, במקרים כאלה חייב השופט לסמוך במידה רבה על הרקע של הנאשם, ובעיקר על הרקע העברייני ככל שהוא משתקף במרשם הפלילי, ועל התרשמות אישית מן הנאשם ומנסיבות המקרה."

לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן ולפיה ניתן להורות על שיחרורו של המשיב למעצר בית. נקודת המוצא היא כי תסקיר שירות המבחן מהווה שיקול חשוב לצורך בחינתה של חלופת מעצר, אולם האחריות מוטלת על כתפי בית המשפט ואין מחוייב בהמלצת שירות המבחן (בש"פ 3940/11 מדינת ישראל נ' בוקובזה). במקרה שבפני לא אוכל להסכים להמלצת השירות.

נסיבות כתב האישום שבפני, עברו הפלילי של המשיב, ריצוי מאסרים קודמים לתקופות לא מבוטלות, היותו תחת תקופת תנאי, אשר היתה אמורה אף היא להרתיעו, קביעת המסוכנות על ידי שירות המבחן, והיות המשיב בעל "פתיל קצר", מובילים למסקנה הבלתי נמנעת לפיה אין לצערי אפשרות לסמוך על חלופת המעצר המוצעות.

עיינתי בהחלטות שהוגשו על ידי ב"כ המשיב בהם שוחררו עצורים לחלופות מעצר גם בעבירות חמורות מזו שבפני. לא מצאתי מקרה מקביל למקרה שבפני, ממנו ניתן היה ללמוד גזירה שווה. מדובר במקרים בהם עמדו בפני בית המשפט נסיבות אשר אפשרו שחרור לחלופת מעצר, וביניהם, קשיים ראייתיים בחומר החקירה, העדר פלילי או קביעת מסוכנות שאינה גבוהה.

מהנימוקים שהובאו לעיל, אני מורה מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בנוכחות המשיב, ב"כ ו ב"כ המבקשת